

РЕШЕНИЕ

№ 1322

гр. София, 25.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Б.Митушева

З.Дойчинова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **13512** по описа за **2019** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 221 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на [фирма], [населено място], представлявано от Н. А. и В. А., чрез юриск. Т. Г., срещу решение от 08.10.2019 г. по нахд № 13792/2018 г., постановено от Софийски районен съд /СРС/, НО, 104-и състав, с което е потвърдено наказателно постановление № РД - 10 - 27 от 10.07.2018 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии /С./, с което е наложено административно наказание на дружеството: имуществена санкция в размер 3000 /три хиляди/ лв., на основание чл. 126, ал. 1, във вр. с чл. 127, ал. 2 от ЗРТ за нарушение на чл. 17, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1 т. 4 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/.

В жалбата си жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност на съдебното решение на СРС, поради това, че е постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди, че по делото не е доказано, че наказаното лице е извършило вмененото му нарушение. Исква оспореното съдебно решение да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което да се отмени НП. В с.з. се представлява от адв. П. Д., която пледира за уважаване на жалбата и представя писмени бележки.

Ответникът по касация – Съвет за електронни медии /С./, чрез процесуалния си представител юриск. П., изразява становище, че решението на СРС е законосъобразно,

а жалбата – неоснователна. Иска решението на СРС да бъде потвърдено, претендира разноси за юриск. възн.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна и недоказана, а съдебното решение на СРС следва да бъде потвърдено.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът установи, че жалбата е подадена в срок, от страна - адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС приема, че по делото е установено извършеното административно нарушение по чл. 17, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1 т. 4 от ЗРТ от страна на касатора. Приема, че е безспорно установено, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, че в излъченото тв предаване – обедна емисия „Новини“ по Нова тв, на 13.04.18 г., от 12.00 ч. до 14.00 ч., е разпространен репортаж с включване на живо от място на катастрофа на автобус и лека кола на АМ „Т.“, край [населено място]. В това предаване журналистът Н. В. се опитва да разговаря с непосредствени участници в инцидента – хора от катастрофиралия автобус. Същият търси и преслева за интервюта пострадали, които изрично и неколkokратно отказват да бъдат разпитани. Журналистът е подканен от органите на реда да напусне мястото на инцидента и да ги остави да си свършат работата, след което той се оттегля. По делото е приета фонограма с подробно пресъздаване на запис от предаването и репликите на участниците. Прието е за установено от изслушана СТЕ, че записът отговаря на съдържанието на фонограмата като липсват манипулации на записа. Въз основа на тези факти съдът приема, че от събраните доказателства се установява да е извършено нарушение на посочената законова разпоредба. Приема, че при съставянето на АУАН и НП не са допуснати нарушения на административно производствените правила, като излага подробни аргументи в тази посока. За да постанови оспореното решение СРС е събрал всички относими към спора доказателства - писмени и гласни.

Настоящият състав намира, че решението на СРС е правилно и законосъобразно, постановено при правилното приложение на материалния закон и при липса на съществени нарушения на проц. правила.

Съгласно материалната норма на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗРТ, при осъществяването на своята дейност доставчиците на медийни услуги се ръководят от следните принципи:4. защита на личната неприкосновеност на гражданите.

Неоснователно е възражението на касатора за наличие на допуснати съществени нарушения на проц. правила. На всички възражения на жалбоподателя е отговорено подробно и обосновано.

Настоящият състав на съда намира, че наказаното юрид. лице е осъществило състава на чл. 17, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1 т. 4 от Закона за радиото и телевизията. Неоснователно е възражението за неправилно приложение на матер. закон. Разпоредбата на чл. 10 от ЗРТ въвежда принципите, при спазването на които следва да извършват своята дейност доставчиците на медийни услуги, един от които е недопускането на предавания, които нарушават личната неприкосновеност на гражданите. Действително, отговорността на касатора като юрид. лице като доставчик на медийна тв. услуга е безвиновна, обективна и се обуславя от действията на неговите служители, в случая – журналист от медията. На практика не се оспорват

фактите на неговото поведение и изложеното във фонограмата. Спорът е относно правното тълкуване на същото. От това доказателство се установява, че същият, въпреки многократен, изричен отказ на пострадали в инцидента лица, с които същият се опитва да влезе в контакт и да им вземе интервю, на два пъти подканва тези лица да му отговорят на въпросите. Съдът намира, че това поведение на журналиста е абсолютно недопустимо, понеже със същото, безпардонно и упорито се навлиза в личното пространство на пострадали в тежко транспортно произшествие лица като има и загинали лица в инцидента. Въпреки, че осъзнава стреса и шока, който са преживели тези лица, журналистът демонстрира незачитане на личното им пространство и продължава да ги тормози настоятелно. Буди недоумение защо именно от тези лица следва настоятелно да се търси информация, при положение, че са налице представители на държ. органи и институции, които могат да дадат най-точна и достоверна такава по случая. Доколкото липсва належаща нужда от набавяне на информацията именно от тези лица и по този краен способ, то намесата в личното пространство на лицата е без законово основание, понеже не може да се приеме за пропорционална на целта, която се преследва в случая – набавяне на информация по журналистическо разследване за тежко ПТП, която цел принципно е в съответствие със законово гарантираното право на достъп и разпространение на информация. Това поведение, ноторно известно за обществото, е превърнато в практика от множество медии, вкл. и тв медията, собственост на касатора. Настоящият състав на съда не счита, че такова поведение е в съответствие с морала, добрите нрави и етичните норми, на които трябва да отговаря всяка медия, особено национална тв медия, каквата е „Нова тв“. Журналистите, представляващи същата, следва да покриват най-високите стандарти за етично и морално поведение при осъществяване на дейността си като медийният оператор следва да се погрижи за обучението и контролирането им при изпълнение на служ. им задължения, в изпълнение на принципите по чл. 10 от ЗРТ.

Настоящият състав на съда намира, че законосъобразно СРС е приел, че по делото е налице поведение, което да осъществява състава на вмененото на наказаното лице нарушение по чл. 17, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1 т. 4 от ЗРТ. Напротив настоящият състав намира, че от събраните доказателства безспорно е установено извършването на нарушение, за което законосъобразно е наложена предвидената в закона санкция. Размерът на санкцията е съобразен с обстоятелствата по делото и е към минималния, предвиден в закона размер като липсват условия за изменението ѝ. Липсват обстоятелства, обуславящи приложение на чл. 28 от ЗАНН и които да характеризират нарушението като „маловажен случай“.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното решение на СРС е законосъобразно, постановено в съответствие с материалния закон и проц. правила и като такова следва да бъде потвърдено.

С оглед своевременно направеното изявление от страна на проц. представител на ответника по делото, на същия следва да се присъди юриск. възнаграждение към законовия минимум от 100 лева, на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 143, ал. 4 от АПК.

Предвид гореизложеното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-град, 4-и касационен състав

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.10.2019 г. по нахд № 13792/2018 г., постановено от Софийски районен съд /СРС/, НО, 104-и състав;

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от Н. А. и В. А., ДА ЗАПЛАТИ на Комисия за финансов надзор разноски по делото, а именно: 100 /сто/ лева юриск. вознаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно, на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.